

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Bảy, ngày 05/07/2025.

PHẬT HỌC THƯỜNG THỨC

BÀI 124

CÁC NGÀI ĐẾN LÀ BIỂU DIỄN CHO CHÚNG TA XEM

Hòa Thượng nói: **“Ngày trước, khi tôi đọc lịch sử, tôi thấy rất nhiều người không cống hiến cho xã hội, quốc gia, không làm việc gì lớn giúp ích cho xã hội, việc này đã làm cho tôi cảm thấy nghi hoặc rất nhiều năm!”**. Thông thường những người có sự cống hiến cho xã hội thì mới được ghi nhận, có những người làm ra biểu pháp là người có nhiều tài năng, đức hạnh nhưng họ làm mọi việc một cách tùy duyên, sống ản dật, họ **“không tranh với người, không mong cầu ở đời”**, việc đến thì họ làm nhưng họ không cưỡng cầu.

Hòa Thượng từng nói: **“Chúng ta không nhanh thúc đẩy chuẩn mực của Thánh Hiền thì vài chục năm nữa, chúng ta nói cũng không có người nghe!”**. Hiện tại, chúng ta chia sẻ về chuẩn mực Thánh Hiền đã nhiều người không muốn nghe. Hôm qua, có nhiều Cha Mẹ dẫn con đến tham gia trại hè, họ nói rằng, con của họ ở nhà là những đứa trẻ bất trị, thường xuyên quậy phá. Người thế gian nói: **“Thà đẻ trứng gà, trứng vịt còn tốt hơn là đẻ ra những người con bất trị”** nhưng trẻ bất trị đều do được Cha Mẹ nuông chiều.

Hôm qua, các con ở trại hè chỉ có khoảng 10 phút để tập văn nghệ nhưng chúng vẫn có thể lên sân khấu biểu diễn, các con đã khiến các bậc Cha Mẹ vô cùng ngạc nhiên. Tối hôm qua, nhiều Cha Mẹ vẫn ở lại hội trại đến hơn 10 giờ với các con, đây là Cha Mẹ vẫn nuông chiều các con, việc này sẽ khiến các con không thể đi vào nề nếp. Tối nay, sau 9 giờ, chúng ta yêu cầu phụ huynh phải rời đi, nếu các phụ huynh không tuân theo quy định thì chúng ta sẽ trả lại con cho họ. Hội trại lần này có hơn 200 con tham gia, sau một buổi sáng các con đã vào nề nếp, khi các con xếp hàng theo các gia đình để ngồi vào bàn ăn, các Cha Mẹ rất ngạc nhiên, nhiều người đã mang điện thoại ra quay. Nếu các con được dạy thì chúng sẽ trở nên ngoan ngoãn, biết nghe lời. Trong hội trại, tôi nhìn thấy một thanh niên rất cao lớn, tướng người khá hung dữ nhưng con rất nghe lời Thầy Cô.

Người xưa nói: **“Nhân chi sơ, tính bổn thiện”**. Con người vốn dĩ là thuần tịnh, thuần thiện. Bản tính của con người vốn là ngoan hiền, chuẩn mực, đạo đức. Các con trở nên phá quấy, nghịch ngợm, bất trị là do sự nuông chiều của Cha Mẹ, do sự tập nhiễm từ bên ngoài. Chúng ta phải nỗ lực làm những hành động cụ thể để dẫn dắt các con.

Chiều hôm qua, tôi cảm thấy rất ưu tư, ngày nay, gần như không có người thật làm, mọi người chỉ làm cho dễ coi, làm vì *“danh vọng lợi dưỡng”*. Người xưa nói: *“Nếu không phải chúng ta làm thì ai sẽ làm đây!”*. Khi chúng ta tổ chức các lớp học, các lớp học đều dần trở nên chuẩn chỉnh, nghiêm túc. Ngày nay, xã hội bị ô nhiễm, các con đã bị tập nhiễm nhưng nếu được khơi dậy bản tính thiện thì các con sẽ trở nên chuẩn mực, ngoan hiền.

Hòa Thượng nói: *“Người xưa có ghi lại rất nhiều câu chuyện nói về những người tài năng nhưng sống ỷ dật, thế nhưng người xưa cũng nói: “Con người ở thế gian cần lập đức, lập công, lập ngôn, lập hạnh”. Trên “Kinh Hoa Nghiêm” nói: “Học vì nhân sư, hành vì thế phạm”. Học để làm Thầy người, làm để làm ra tấm gương cho người. Nhà Phật dạy chúng ta phải “tác sư tác phạm”, làm ra tấm gương, giúp mọi người soi rọi lại khởi tâm động niệm, hành động tạo tác của họ. Nếu chúng ta “y giáo phụng hành”, nghe lời dạy mà làm theo thì chúng ta sẽ làm ra tấm gương cho người. Nếu chúng ta nghe lời khen, được ngưỡng mộ mà chúng ta khởi tâm ưa thích thì tập khí xấu ác của chúng ta đã trôi dậy.*

Người chân thật học Phật thì phải phát khởi được tâm vì người mà lo nghĩ. Chúng ta đến thế gian là để giúp ích cho tất cả chúng sanh, để độ chúng sanh. Tổ Sư Đại Đức đã dùng những phương tiện khéo léo nhất để tiếp độ, diu dắt chúng sanh, giúp họ chuyển ác thành thiện. Chúng ta hiếu kính với Cha Mẹ, kính trọng Thầy Cô thì đó là thiện; bất hiếu với Cha Mẹ, bất kính với Thầy Cô thì đó là ác.

Ngày trước, khi tôi nói với một người, tôi đang mở trường học thúc đẩy văn hóa truyền thống thì người đó nói: *“Thôi huynh ơi! Huynh đừng xen tạp! Huynh lo dịch Kinh đi”*. Họ cho rằng tôi ngồi dịch Kinh mới là không xen tạp! Tôi đã dịch Kinh hơn 30.000 giờ, hôm trước, trang web: Tinhkhongphapngu.net có hơn 148.000 lượt xem một ngày, gần 500 người trực tiếp Online.

Hòa Thượng nói: *“Có những người ỷ dật có học vấn, đạo đức, năng lực nhưng từ trước đến giờ chưa từng vì xã hội làm một việc gì!”*. Trạng thái vô tư, vô cầu là tốt nhưng nếu chúng ta không nhanh chóng làm thì sẽ bỏ mất cơ hội giáo dục các con. Chúng ta giúp các con hiểu lời Cha Mẹ, lời Thầy Cô dạy là đúng, Cha Mẹ, Thầy Cô luôn muốn chúng ta trở thành người tốt, từ đó, các con thật nghe lời, thật làm thì các con sẽ thay đổi được vận mệnh. Hiện tại đang là 5 giờ sáng, ở trại hè, các con đã thức dậy, nếu ở nhà thì có thể chúng sẽ ngủ đến 7, 8 giờ. Khi nhìn thấy các con ở trại hè, các Cha Mẹ đều vô cùng ngạc nhiên vì con của mình đã hóa thành một người hoàn toàn khác.

Hòa Thượng nói: *“Chúng ta có năng lực, học vấn thì hãy đem năng lực, học vấn đó chân thành hy sinh phụng hiến, giúp rất nhiều người có thể thay đổi được định mệnh, cải tạo được vận mệnh”*. Ngày xưa, những người có tài, sống ỷ dật đã làm ra

được biểu pháp đó là *“không tranh với người, không mong cầu ở đời”*; ngày nay, chúng ta làm nhiều việc nhưng chúng ta cũng *“không tranh với người, không mong cầu ở đời”*.

Hôm trước, tôi nói chuyện với một số người, họ nói, khi họ tổ chức trại hè chỉ có 4 người đến hỗ trợ, họ phải làm việc rất vất vả. Khi chúng ta tổ chức trại hè, các Thầy Cô tự trả tiền xe, tự dùng tiền để mua đồ, tự dọn dẹp, trang trí. Đây là chúng ta không chọn sống một cách ỷ dật, chúng ta làm nhưng chúng ta *“không tranh với người, không mong cầu ở đời”*. Nếu nơi nào có người làm tốt hơn chúng ta thì chúng ta sẽ nhường cho họ làm, chúng ta làm mà không mong cầu lời khen hay lợi lộc.

Hòa Thượng nói: ***“Người xưa, có những người có tài năng, đạo đức nhưng họ không dùng miệng để nói mà họ làm ra tấm gương của một người sống đời sống chuẩn mực, ỷ dật”***. Phương thức này phù hợp với người xưa nhưng không phù hợp với ngày nay. Hiện tại, chúng ta phải xông pha để làm, để dẫn dắt mọi người. Ngày nay, chúng ta tổ chức các lớp *“Kỹ năng sống”*, các lớp học này rất phù hợp với xã hội hiện tại. Hiện tại, chúng ta có 21 ngôi trường với đầy đủ cơ sở vật chất, vào ngày Chủ nhật các con lớp mầm non nghỉ học thì chúng ta tổ chức các lớp *“Kỹ năng sống”*. Ở nhà, các bậc Cha Mẹ thường không có thời gian dạy hoặc dạy các con không đúng cách nên việc làm này của chúng ta chân thật lợi ích chúng sanh, chúng ta hãy phát tâm làm! Hôm qua, sau tiết học kỹ năng lau nhà, kỹ năng dọn dẹp phòng, các con đã biết cách cầm chổi quét, lau nhà. Chúng ta đã làm những việc này rồi nên chúng ta có thể làm một cách dễ dàng, các con chưa từng được học, chưa từng được dạy nên chúng không thể biết làm.

Hòa Thượng nói: ***“Người xưa làm ra biểu pháp “không tranh với người, không mong cầu ở đời” để mọi người học theo”***. Người xưa kể câu chuyện, khi nhà vua tặng cho mỗi người đồ Tiên sĩ một con dê, mọi người tranh dành nhau những con dê mập, khỏe, khi mọi người đã chọn hết, chỉ còn một con dê gầy thì một vị Tiên sĩ đã chọn con dê đó. Vị Tiên sĩ này đã làm ra tấm gương *“không tranh với người, không mong cầu ở đời”*, mọi người gọi ông là Tiên sĩ dê gầy. Ngày nay, chúng ta làm tất cả mọi việc có thể lợi ích cho cộng đồng nhưng chúng ta không tranh, nếu có người làm tốt hơn thì chúng ta nhường họ làm. Sau khi làm xong thì chúng ta không ghi nhớ việc làm đó, chúng ta không cần mọi người khen ngợi, ghi ân.

Hòa Thượng nói: ***“Thế gian này, người ưa thích cạnh tranh, ưa thích truy cầu rất nhiều nên thiên hạ bất an”***. Người thế gian khởi tâm động niệm đều là tranh. Nhiều người hỏi tôi, chúng ta lấy kinh phí ở đâu để tổ chức các sự kiện, nếu họ có suy nghĩ này thì họ không thể làm mọi việc với tâm vô tư vô cầu. Có người nói, họ đã từng thuê nhiều người để họ tổ chức sự kiện nhưng những người được thuê không thể làm với tâm chân thành hy sinh phụng hiến, họ chỉ làm theo giờ. Ở trại hè, chúng ta phân thành các khu dành riêng cho học sinh nam và học sinh nữ, các Thầy Cô phải phân công nhau thức canh suốt đêm để giúp các con có một giấc ngủ ngon.

Hòa Thượng nói: ***“Chúng ta là người học tập không tranh, không mong cầu. Nếu chúng ta làm được điều này thì tâm chúng ta sẽ thái bình”***. Vì sao ngày ngày tâm chúng ta không thái bình? Vì trong tâm chúng ta luôn có sự mong cầu, tranh giành. Chúng ta không tranh, không cầu thì tâm chúng ta sẽ thái bình, tâm chúng ta thái bình thì hoàn cảnh xung quanh chúng ta cũng sẽ thái bình. Người khác tranh cầu là việc của họ, không liên quan đến chúng ta nên chúng ta không liên quan đến sự tranh cầu của mọi người.

Hòa Thượng nói: ***“Có người nói với tôi, trong xã hội hiện đại, nếu không tranh thì làm sao có thể sống được. Bạn thấy tôi có tranh đâu, mà tôi vẫn sống được tốt! Đời sống của tôi so với mọi người rất tốt, tự tại hơn so với mọi người. Tôi không tranh, cũng không mong cầu, vậy mà tôi vẫn trải qua những ngày tháng rất tốt!”***. Từ năm 36 tuổi, Hòa Thượng đã không quản tiền, không quản người, không quản việc. Người học Phật mà sợ rằng nếu không tranh thì sẽ không thể sống vậy thì những người không học Phật sẽ càng tranh giành, mong cầu nhiều hơn.

Hòa Thượng nói: ***“Nếu như mọi người chân thật làm được không tranh, không cầu, bảo đảm mọi người vẫn sống được tốt. Không phải chúng ta không tranh, không cầu thì chúng ta không thể sống, tất cả đều do vọng tưởng làm chủ, hoàn toàn là quan niệm sai lầm chi phối, chẳng những chính mình cả đời khổ não đồng thời làm trật tự xã hội bị loạn”***. Ngày nay, nếu chúng ta giúp đỡ nhau, cùng phát triển, bình đẳng thì mọi người đều có lợi. Nếu chúng ta cạnh tranh dẫn đến chiến tranh thì mọi người đều đau thương, tang tóc.

Gần đây, tại diễn đàn kinh tế thế giới, Thủ tướng của chúng ta đã trả lời những câu hỏi khiến mọi người đều khâm phục, đây chính là tư tưởng của nhà Phật, Thủ tướng của chúng ta đã nói, ngày nay trên thế giới, các quốc gia cần bình đẳng, tôn trọng, cùng tồn tại, cùng phát triển.

Nếu chúng ta có tâm cạnh tranh, mong cầu thì chúng ta sẽ làm cho trật tự xã hội bị loạn. Người xưa đã dạy: ***“Bánh ít đi, bánh quy lại”*** hay : ***“Con ăn thì hết, người ăn thì còn”***. Chúng ta hy sinh phụng hiến, chúng ta lo lắng cho mọi người thì khi chúng ta gặp khó khăn sẽ có người giúp chúng ta. Hôm trước, có một lò đậu hũ bị cháy hoàn toàn, hôm qua, chủ lò đậu đó đã mang 70 lít sữa đậu rất ngon đến mời các con, anh nói, mọi người đã ủng hộ tiền để anh sửa lại lò đậu khang trang, sạch đẹp hơn và khách đến mua đậu ngày càng nhiều. Anh nhận được sự giúp đỡ của mọi người vì anh luôn có tâm hy sinh phụng hiến, khi chùa có tổ chức lễ, anh đều mang rất nhiều đậu đến cúng dường. Hằng ngày, chúng ta khởi tâm vì mọi người lo nghĩ thì khi chúng ta gặp khó khăn, mọi người cũng sẽ vì chúng ta lo nghĩ. Hòa Thượng nói: ***“Nếu bạn đạt đến không tranh, không cầu thì tôi đảm bảo với bạn, bạn sẽ vẫn sống rất tốt. Nếu bạn nghĩ rằng bạn không tranh thì bạn không thể sống thì đó là ý niệm sai lầm, ý niệm này sẽ khiến cả cuộc đời chúng ta đau khổ, đồng thời làm nhiều loạn trật tự xã hội”***.

Hòa Thượng nói: ***“Chúng ta muốn đạt đến được vô tranh, vô cầu thì chúng ta phải tu được tâm thanh tịnh. Nhân định thì mới khai được trí tuệ. Tâm của chúng ta chân thật thanh tịnh thì chúng ta mới biết dùng phương pháp gì để chăm sóc tất cả chúng sanh, chúng ta mới biết dùng phương pháp gì để giúp tất cả chúng sanh “phá mê khai ngộ, là khổ được vui”.***

Tâm chúng ta thanh tịnh thì chúng ta mới có được định, tâm định thì trí tuệ của chúng ta mới khai mở. Nếu chúng ta có trí tuệ thì chúng ta không cần Phật Bồ Tát nắm tay chỉ việc, mà chúng ta sẽ tự mình biết cách để chăm sóc, giúp đỡ chúng sanh, để chúng sanh chân thật có lợi ích. Nhiều người tưởng rằng họ đang làm việc lợi ích chúng sanh nhưng họ chỉ khiến chúng sanh đau khổ hơn.

Hòa Thượng nói: ***“Tâm chúng ta không thanh tịnh thì chúng ta không thể có trí tuệ. Chúng ta không có trí tuệ thì tất cả việc làm của chúng ta đều do tập khí xấu ác nhiều đời dẫn dắt, chúng ta sẽ làm những việc lợi mình, hại người, không thể xả mình vì người”.*** Người có trí tuệ thì mới hiểu ta giúp người mới là chân thật giúp mình, ta lợi ích cho người là chân thật lợi ích cho mình. Người chưa khai được trí tuệ thì càng làm càng cảm thấy mình thiệt thòi, sau một thời gian ngắn thì họ sẽ bỏ cuộc.

Hòa Thượng nói: ***“Tâm thanh tịnh là tịch, tâm trí tuệ là chiếu. Tâm của chúng ta thanh tịnh mà tràn đầy trí tuệ. Chúng ta tịch chiếu đồng thời thì mới có thể làm ra những việc làm lợi ích chúng sanh. “Tịch” là tự tánh vốn định, có sẵn trong tự tánh. “Chiếu” là tự tánh bản giác, cũng là vốn có sẵn. “Bản giác” là trí tuệ Bát Nhã vốn có ở tự nơi chúng ta. Ngày nay, chúng ta có tâm lợi ích chúng sanh thể nhưng tâm có thừa mà sức không đủ, đây là vì chúng ta chưa khởi được năng lực của tự tánh”.***

Nếu chúng ta đề khởi được năng lực vốn có của tự tánh thì sức mạnh này sẽ là vô cùng, vô tận. Chúng ta đừng bao giờ cho rằng mình không có đủ năng lực, mỗi chúng ta đều đầy đủ năng lực để chăm sóc tất cả chúng sanh, để có phương pháp tốt nhất giúp đỡ tất cả chúng sanh.

Bài học hôm nay, ban đầu Hòa Thượng nhắc đến những người đã lưu danh thiên cổ, đã làm ra tấm gương ***“không tranh với người, không mong cầu ở đời”***, trong xã hội trước, họ đã làm ra tấm gương cho mọi người học theo. Ngày nay, chúng ta phải mang tài năng, sức lực để hy sinh phụng hiến, chúng ta phải làm với tâm vô tư, vô cầu ***“không tranh với người, không mong cầu ở đời”***. Người khác làm tốt hơn chúng ta thì chúng ta nhường cho họ làm. Chúng ta làm mọi việc với tâm vô tư, vô cầu, hy sinh phụng hiến thậm chí không có tâm là chúng ta đã hy sinh phụng hiến. Giống như Hòa Thượng đã dạy chúng ta: ***“Việc tốt cần làm, nên làm, không công, không đức”***. Việc tốt cần làm thì chúng ta nên làm, nỗ lực làm, tranh thủ làm. Thí dụ, mùa Hè, các con được nghỉ hè, nếu chúng không được học thì chúng sẽ đi chơi, nghịch phá làng xóm, nếu chúng ta tổ chức trại hè thì các con sẽ có nơi để học tập. Năm nay, chúng ta đã tổ chức tám trại hè trên khắp cả nước để các con có môi trường học làm người tốt.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập Mang lại lợi ích cho mọi người!